

Gerhard Grote

Auspice Gameliarcha Missus Metrici, In solemnem Nuptiarum festivitatem ... Dn. Johannis Samuelis Heisterman de Zielberg ... Sponsi, Nec Non Tam animi quam corporis dotibus ... Virginis Mariae Elisabethae, Viri ... Dn. Johannis Adolphi Kielman ... Filiae suavissimae, Sponsae, Non tam moris quam honoris ergo apparati, oblata & ad apponendum transmissi

Schlesvici, 1652

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766336263>

Druck Freier Zugang

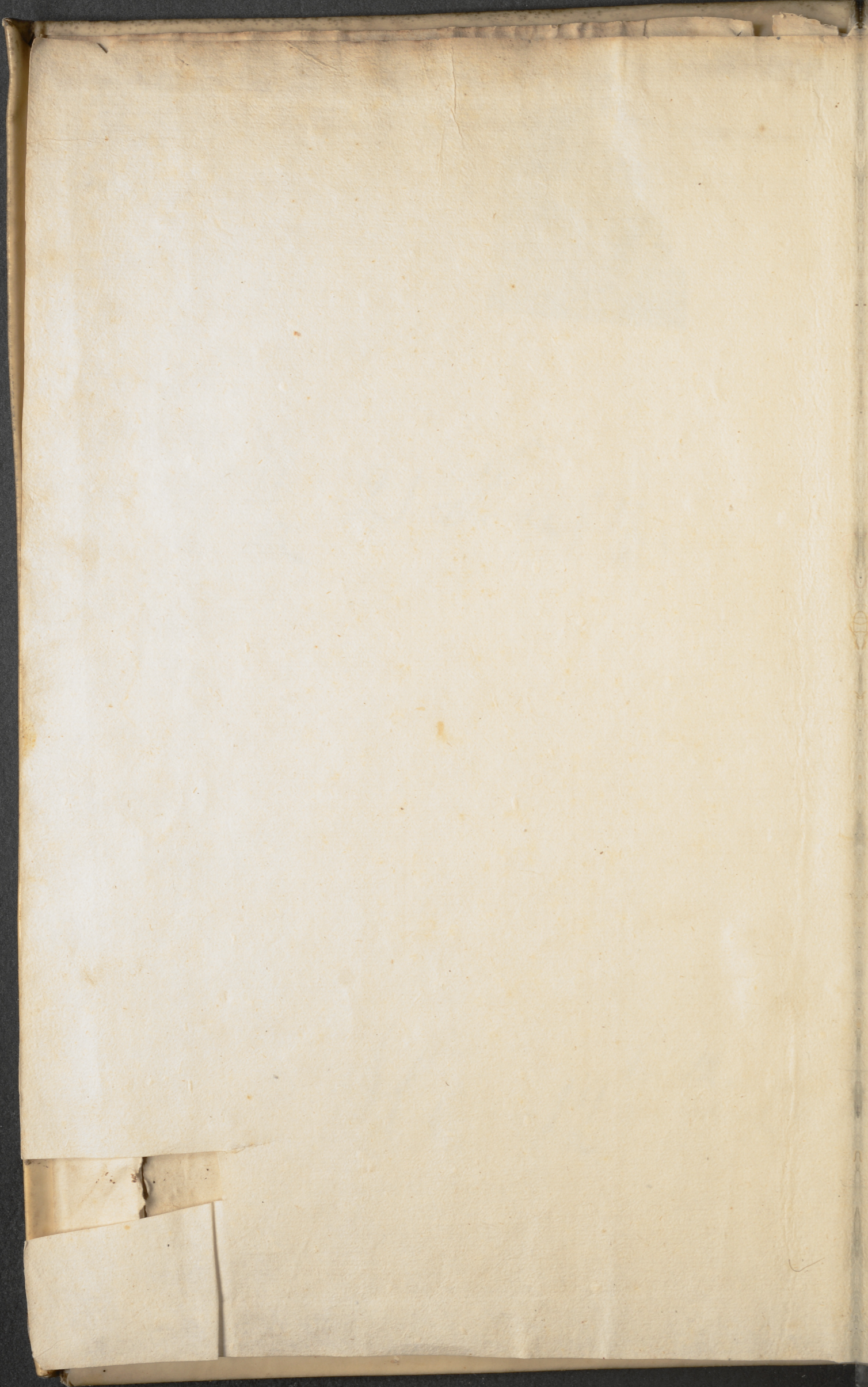

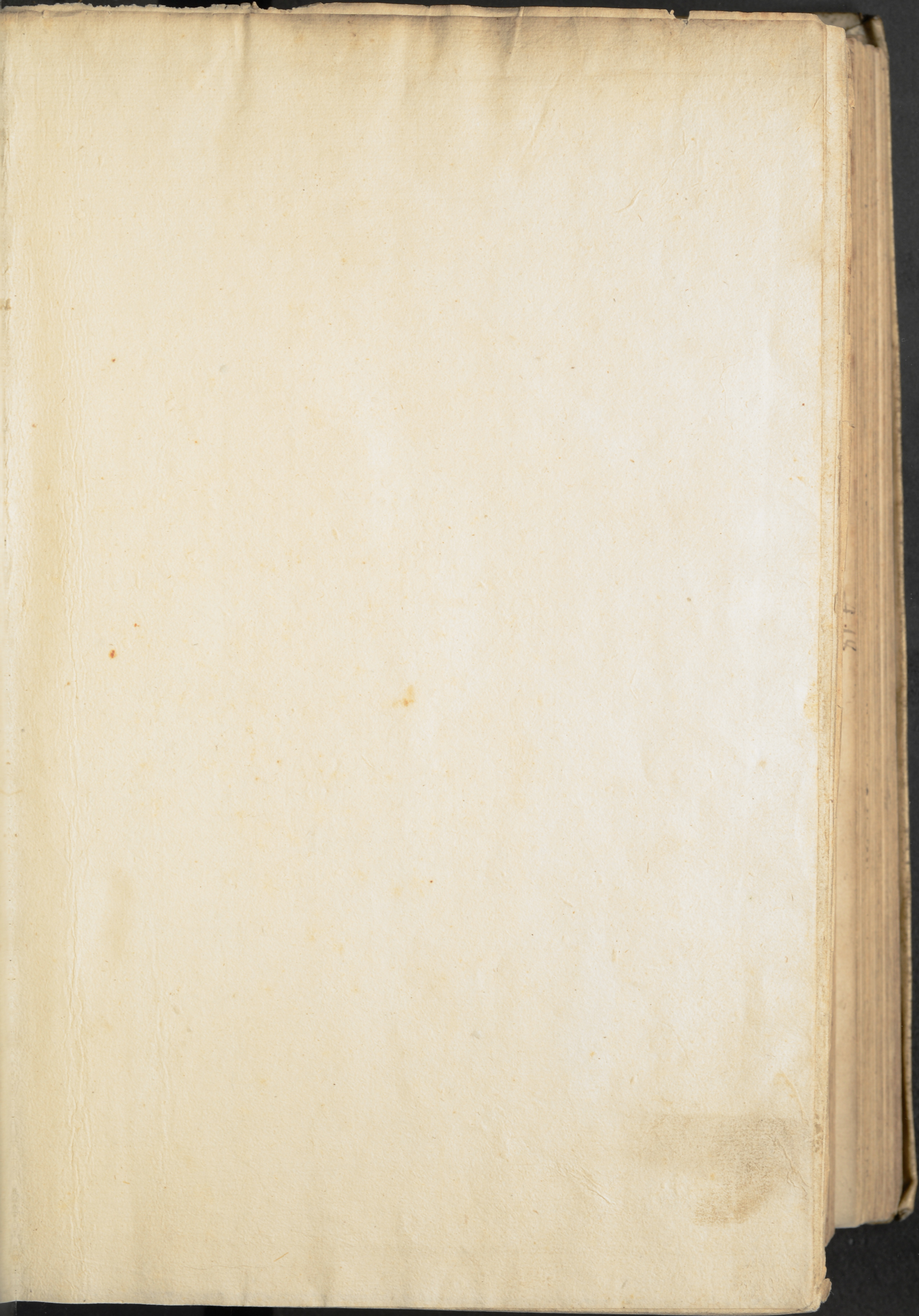
MUNIA
DEN

1783 21 Kuffen

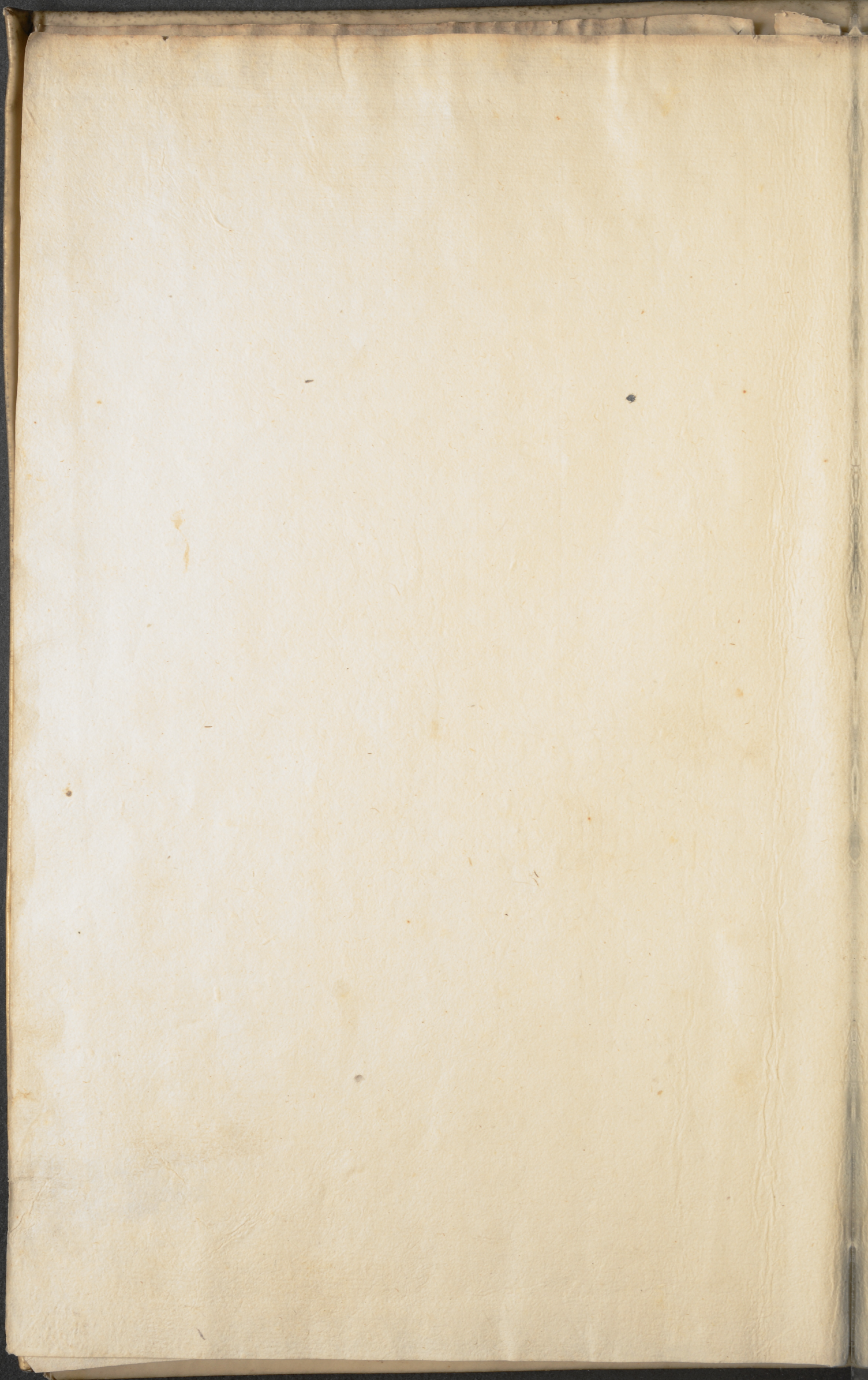
Ac-12^{1-12.}
1-51 <R>

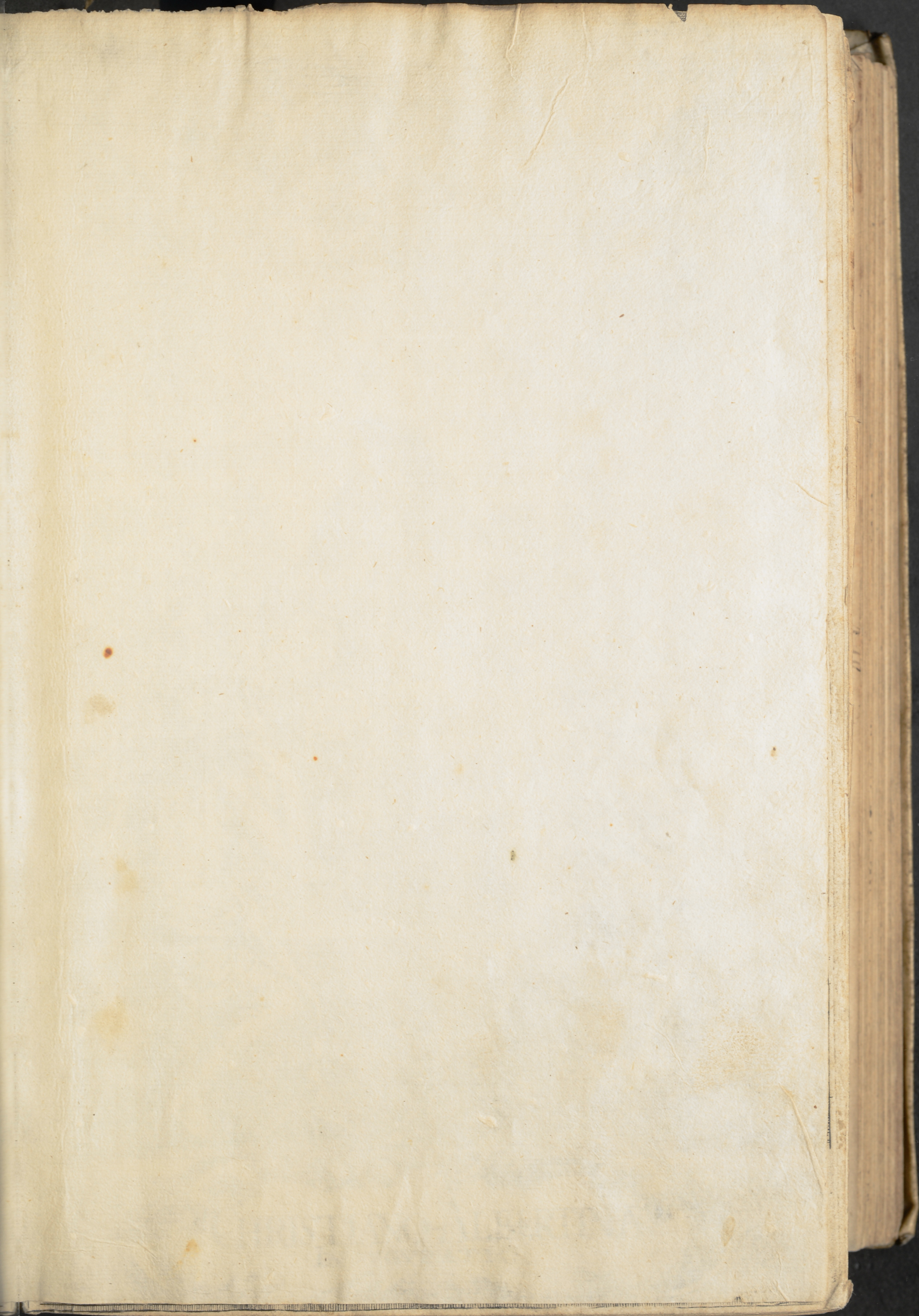

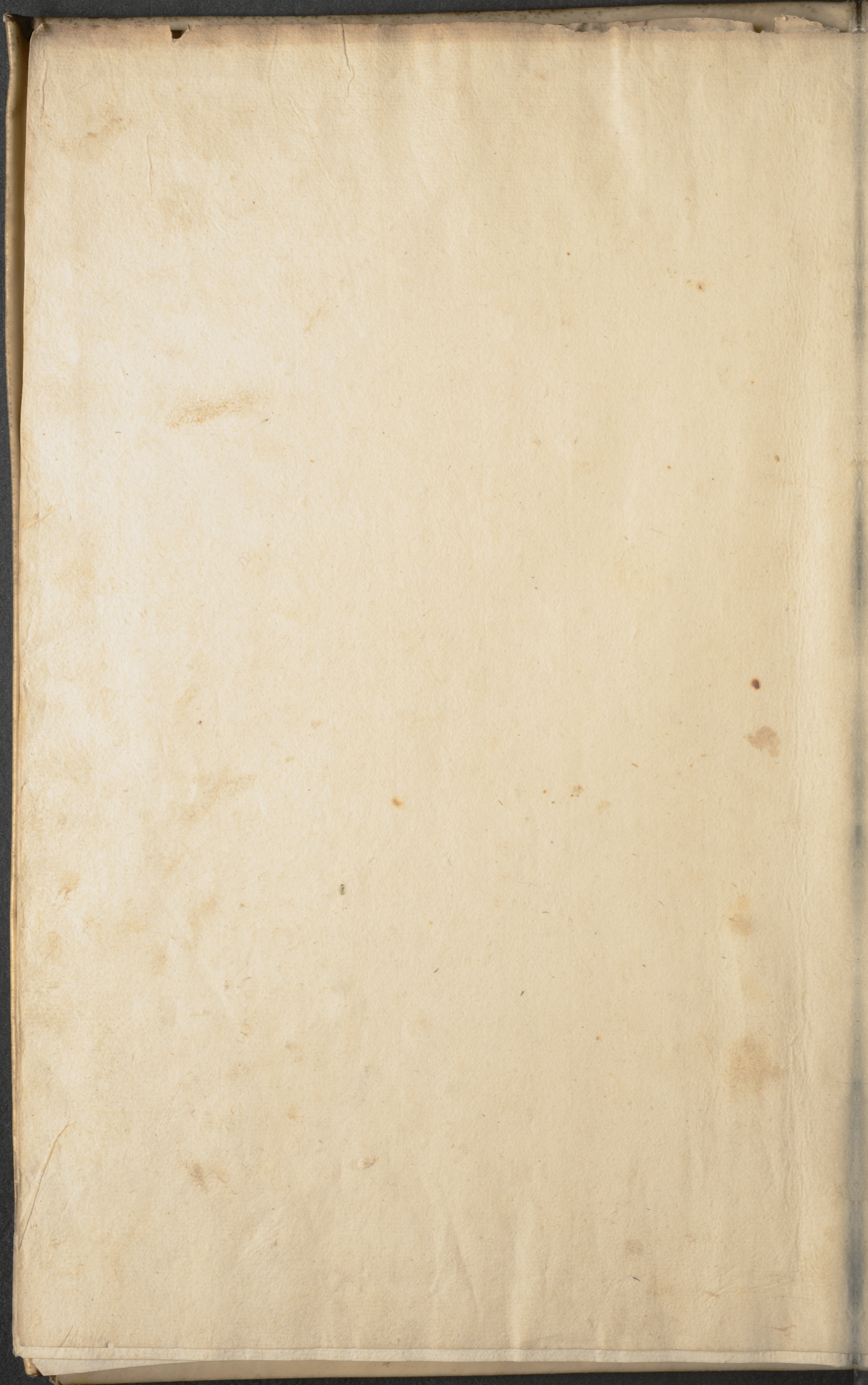

116

Auspice Gameliarchâ,
MISSUS METRICI,
In solemnem Nuptiarum festivitatem

NOBILISSIMI, MAGNIFICI, CONSULTISSIMI,
omni æquitate, eruditione & virtute eminentissimi,

DN. JOHANNIS
SAMUELIS HEISTERMAN

de **ZEVEN**

ILLUSTRISSIMO ET CELSISSIMO PRINCIPI
ac Domino,

DN. FRIEDERICO,

Hæredi Norwegiæ, Duci Sleswigæ, Holfatiæ, Stormarfiæ
ac Dithmarfiæ, Comiti in Oldenburg & Delmen-
horst, &c.

A CONSILIIIS INTIMIS AULICIS,
& Phrisiæ Eidorensis Præsidis uti dignissimi, ita vigilantissimi,

SPONSI,

NEC NON

Tàm animi quàm corporis dotibus Nobilissima Lectissimaq;

VIRGINIS

MARIÆ ELISABETHÆ,

VIRI

NOBILISSIMI, MAGNIFICI, AMPLISSIMI,

DN. JOHANNIS ADOLPHI KIELMAN,

Jcti Excellentissimi, Illustrissimi & Celsissimi Principis ac Domini,

DN. FRIDERICI, Hæredis Norwegiæ, Ducis Sleswigæ, Holfatiæ, &c. Con-
filiarii Intimi & Cancellarii gravissimi, dignissimi, fidelissimi, S. R. Imp.

Exempti, Capituli Hamburgensis Præpositi Perreverendi, &c.

Filiæ suavissimæ,

SPONSÆ,

*Non tàm moris quàm honoris ergò apparatus, oblatis & ad apponendum
transmissi*

GERHARDO GROTENIO, Eccles. Coldenbuttelenfi.

SCHLESVICI, Anno DOMINI M DC LII.

2

Multivolæ est insignis honos jus dicere plebi,
At secum immensum, credite, raptat onus.
Non sic Atlantem vastus fatigat Olympus,
Prætoris scapulas lassat ut imperium:
Monstraq; non tanto stravit Lernæ labore
Alcides, quantum sæpè Toparcha vorat

Herculeum est igitur munus, clarissime Jane,
Heistermanniacæ splendide stirpis honos,
Principis ex iussu, sic disponente benigno
Numine, dum nostrum, ast ritè, tribunal adis.
Quarè lenimen meritò quasisse videris
In lecti socii fœdere legitimo.
Namq; Deus placidam quem vult traducere vitam,
Præcipit huic casti vincla subire tori,
Atq; fide sociam huic dat plus quàm Penelopæâ,
Blanda virum lassum quæ recreare queat.
O te felicem, Vir nobilis, optime Sponse,
Obvenit en talis Sponsa petita tibi.
Illa ut mellito vocitatur nomine Elisa,
Sic tibi vera quies, dulce levamen erit.
Nil dubites: In nived quæ fulva monilia collo
Fert, ejus dotes exsuperant animi.
Summa etenim pietas, humilisq; modestia totam
Ornat eam, suavi nectar ab ore fluit.
Atq; videbatur talis tantum tibi desse,
Defectum supplet larga Dei bonitas.
(Nam quæ fortunæ tibi desunt munera? nunquid
Gloria majorum, jugera, nummus, agri?
Quid dicam fato fiunt connubia, fato
Nonnè tua hanc Sponsam Magnificèntia habet?
Quos Deus ipse ergo junxit, vos mutuo amate,
Vester nepenthes sic puto lectus erit.
Nam quod credentum de sancto dixit amore
Vates, prognatus sanguine Tharsiacò,

Hoc

Hoc sub eo prenfus præstat, nî dulcia amara
Quod sint, tu dicas, conjngialis amor.
Iram compescit, quæ sunt facienda, benignè
Exequitur, Zelo libera fræna negat.
Impia nec lingua serit en tibi bella procacis,
Vento gloriolæ non tumet insolitæ.
Non agit oblcænè, non quærit commoda priyâ,
Non se velanam colligit in rabiem.
Non versat mala mente suâ, non jure silente
Gaudet, ut alterius quando salus agitur.
Alterius mores palmæ victricis adinstar
Fert, verbo quanquam non ita confimiles.
Cunctaq; cum credit, tum sperat, sustinet omnes,
Queis premitur, casus, & sine fine manet.
Hunc Deus omnipotens confirmet, adaugeat, atq;
In vobis seruet, magne Patrone, precor.
Quæ comitare solent casti consortia lecti,
Averruncabit sic mala perfacile.
Huic addat, tectis vestris sit semper hygeia,
Vires sint vegetæ, membraq; sana simul.
Plurima quid prodest facti infectiq; metalli
Massa, quid argentum? mattea quidve juvant?
Cum phtisis imminuit vires, cum dira podagra,
Calculus atq; gravis discruciant misere?
Cumq; artus teneros depascitur arida febris,
Non sine tormentis heu hypochondriacis?
Nil planè: innumeros ergò feliciter annos
Vivatis sani, nobile par, voveo.

JOANNES SAMUEL HEISTERMANNUS
A SIELLBERG.

per ἀνάργ.

SI LEA, NEGES MUNUS: NON; RAHEL,
ESTER AMABILIS.

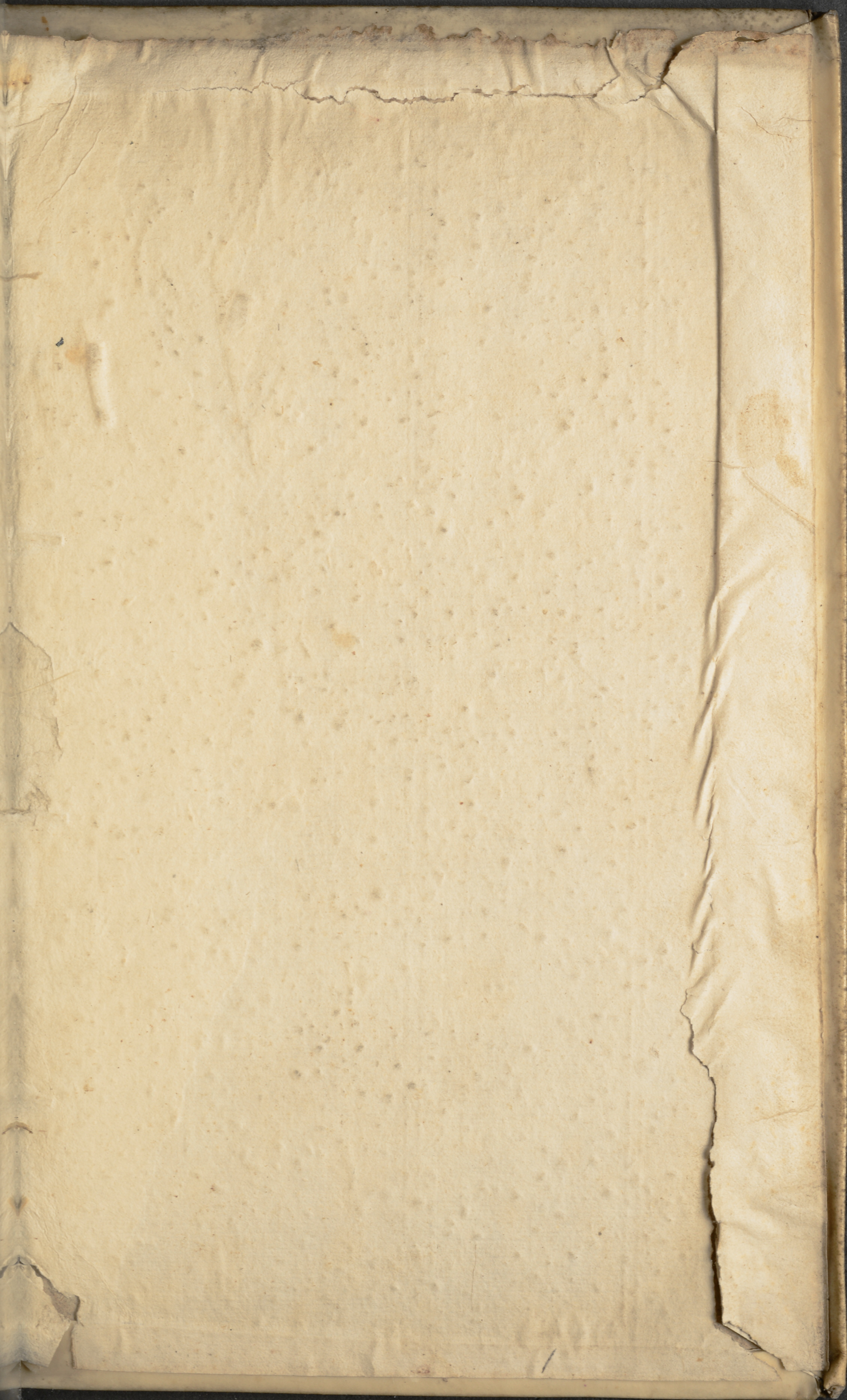
Evolutio.

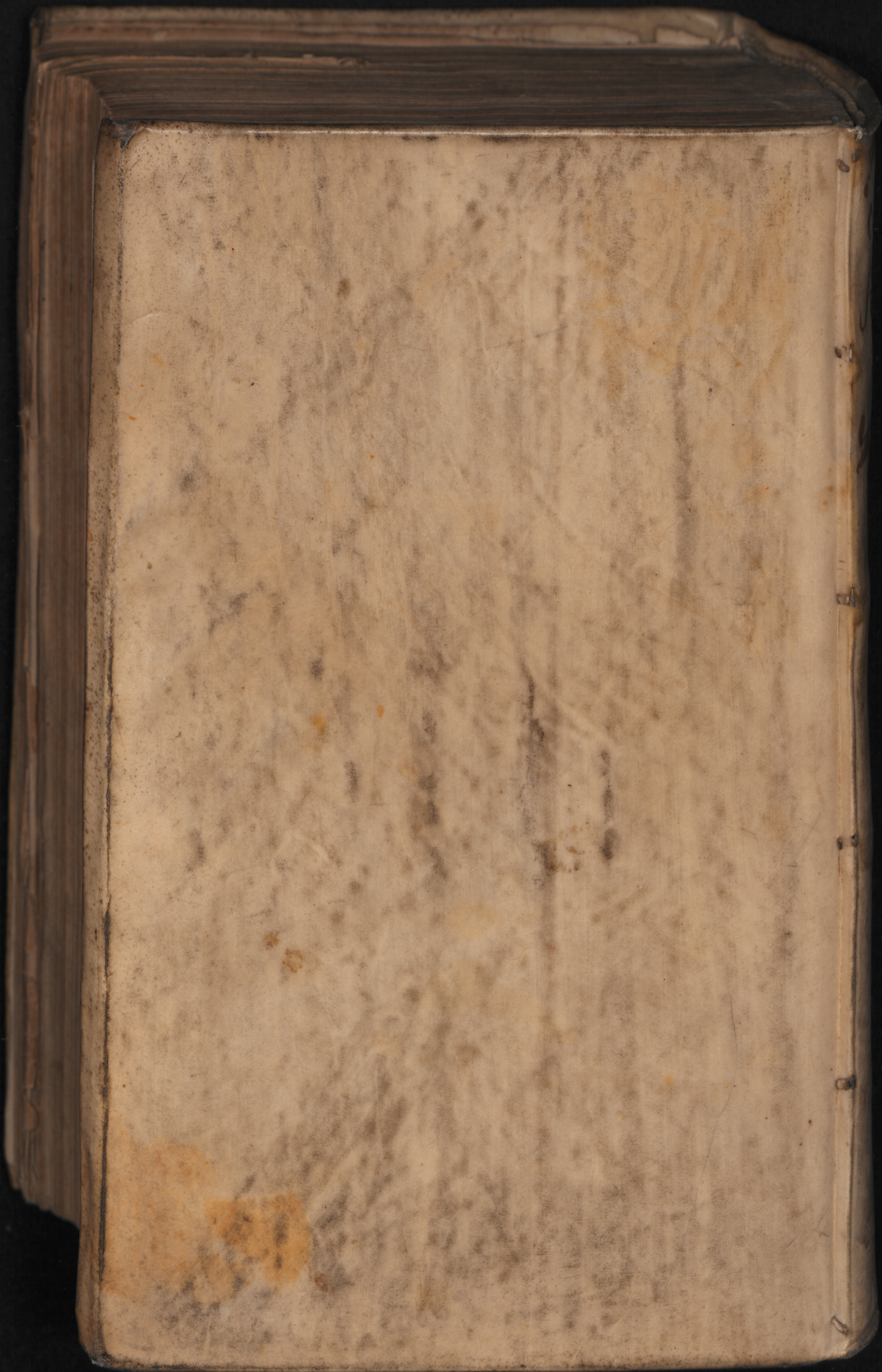
OPtima divino contingit munere conjux,
Ast huic qui servit cum pietate Deo.
O dilecte Deo, tali te munere dignum
Censeo, & id cesfit jam tibi, dante Deo.

Grata

Grata sume manu: LEA SI tibi Ippa veniret,
Forte NEGES MUNUS : (lumina blanda placent.)
NON ; sed in amplexus perpulchra venit tibi RAHEL,
Cujus contendunt lumina sideribus.
Quin & quæ duris in rebus, AMABILIS ESTER,
Verbis flexanimis te recreare valet.
Gratia quam decorat, Sophiæ quam gloria veræ.
Comprobat, & pietas, quâ colit ipsa Deum.
At Deus omnipotens, qui tanto munere Sponsum
Dignatus, tua ei munera multiplica.
Ipsius & Sponsæ mentem uni, tempora junctis
Mitia da, crescat prole beata domus.
Perdoctus Sponsus tunc nomen & omen habebit,
Atq; Hestermannus, sic mihi verus erit.

ferunt ex optatissimi nati! Et quid de filiabus Tuis dicam,
tui & seculi ornamentis? quæ & ipsæ nobilissimas familias, ge-
næ sanguine, in novas inclytasq; stirpes succrescente, illustrant? In-
prima, MARIA ELISABETHA (quæ lux & gloria fœmina-
generoso Dno JOHANNI SAMUELI HEISTERMANNO
LBERG collocata. HEISTERMANNUM autem cum dico,
ntum aliquod exemplum in omni cultu civili ac habitu perfecti
co. Ita enim in eum, & morum concinna Suavitas, & rerum
darum cum variâ eruditione peritia, atq; eximius planè animi
or confluerunt, ut quâ parte horum magis mereatur æstimari,
le oppidò sit decernere. Ego certè ab ipsis planè Gratiis elabora-
sse virum judico. MARIE ELISABETHÆ natu proxima
A MARGARETA, è celebratissimâ BROCKTORFIORUM
A MARQUARDO WOLFGANGO, heroi strenuo nupta.
citas est SOPHIÆ AUGUSTÆ, natu in hâc pul-
minimæ, quæ WOLFGANGO BUCHWALDIO,
pis generosissimæ propagini sociata, extendere in se-
m profapiam, & novas ac eminentiores in eam virtu-
promittit. Sunt hæc profectò bona omnia tanta, ut
n commemorationem oratio mihi vix suppetat, de-
atq; succubitura, si pro dignitate singula exornare in-
n esset. Retribuit DEUS pietati Tuæ, Excellen-
, quando inter medios fragores bellicos, inter alter-
mirabiles & periculosissimas vices, inter invidorum,
lorum insidias, odia, crudelissimasq; minas, Te ani-
fractum, integrâ gloriâ, florente famâ, constante
erum ac populi favore, dignitatibus salvis & insuper
vit, servavit, munivit, atq; ita evexit, ut vix amplius
is divina illa faventia potuisset adstruere. Tu intereâ,
Domine, inter tot ac tanta Tibi propria decora atq;
hil abis à pristinâ tuâ humanitate, & verecundiâ ac
â modestiâ. Quæ maximus Princeps, quæ Patria, quæ
Atlantæis tuis pro communi egregio exhaustis labori-
pendere, & promptissimâ manu Tibi tuisq; offert
i non nisi trepidè atq; cunctanter, hæsitans ac multum
i, ut modestissimi solent, admittis. Quæ res profectò
m in ejusmodi admirationem rapit, ut agnoscere pa-
inter omnes divini animi tui dotes, omnia decora,
se maximum, quod publico natus factusq; bono
edicari malis. Sunt omnia, quæ hæctenus de Te
mihi

